

عنوان مقاله:

تجزیه و تحلیل جنبش اجتماعی ۲۰۱۱ مصر مبتنی بر نظریه چارچوب گافمن

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی افق های نوین در علوم انسانی، اقتصاد، کارآفرینی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

علی نوازی - دکترای جامعه شناسی سیاسی و مدرس دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

خلاصه مقاله:

ماحصل نارضایتی مردم و عدم پاسخگو بودن نظام سیاسی، شکل گیری جنبش اجتماعی اعتراضی در سطوح مختلف میباشد. در سال ۲۰۱۱ جنبشی در نتیجه اعتراضات ملی نسبت به حاکمیت ۳۰ ساله حسنی مبارک در مصر شکل گرفت که نتیجه آن، کناره گیری حسنی مبارک از ریاست جمهوری و دست به دست شدن قدرت بود. این حرکت از آنرو حائز اهمیت میباشد که با توجه به بلندای حاکمیت حسنی مبارک در مصر و وجود فساد، تبعیض و بی عدالتی حاکم این کشور، هیچ برچه زمانی را نمی توان مشخص نمود که اعتراضات به این حد و ابعاد صورت گرفته باشد. بر این اساس سوال اصلی که ذهن نگارنده را به خود جلب می نماید چنین طرح میشود که چه عاملی زمینه موفقیت جنبش مصر را فراهم نمود؟ برای پاسخ به سوال اصلی با استفاده از روش کیفی به توصیف و تحلیل این پدیده پرداخته شد و از طریق روش کتابخانه‌ای و اینترنتی به جمع آوری داده های مورد نظر همت گماردیم. بر این اساس یافته های پژوهش حاکی از آن است که عوامل اقتصادی، سیاسی، فرهنگ و اجتماعی ریشه مشکلات جامعه مصر بشمار میآیند واز آنجا که جنبش مصر فاقد رهبری بود، طرح های مختلفی ارائه گردید با این حال طرح مورد نظر اخوان المسلمین بیش از سایرین مورد پذیرش عمومی قرار گرفت. و چارچوب انگیزه برای اقدام آن نیز، فرصت سیاسی و جرقه ای بود که در نتیجه ملحق شدن ارتش به جنبش در سال ۲۰۱۱ ایجاد نمود و زمینه سقوط دولت حسنی مبارک را فراهم کرد.

کلمات کلیدی:

جنبش اجتماعی، مصر، گافمن، تبعیض، ارتش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1992606>

